

Ministerstvo kultury České republiky

Milady Horákové 139
P. B. 214
160 41 Praha 6

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: minkult@mkcr.cz

100 320

Město Tábor
Žižkovo náměstí 3
390 15 Tábor

Národní památkový ústav
ústřední pracoviště
Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1

Došlo 19 -06- 2003

Čj. 3940

Přílohy: 1121 Odd: 101

Váš dopis značky

Naše značka
Č. j. 3398/2001

Vyřizuje / linka
Mgr. Veselá/439

V Praze dne
10. 6. 2003

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče vydává toto

rozhodnutí:

Ministerstvo kultury **prohlašuje** podle ustanovení § 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, **areál Střelnice čp. 249** v Táboře, k.ú.Tábor, okr. Tábor, Jihočeský kraj, který je tvořen **budovou čp. 249 s pozemkem parc. č. st. 577, zahradou parc. č. 579, ohradní zdí**, která se nachází na části pozemku parc. č. 579 a na části pozemku parc. č. 582, a **“zahradním altánem Střelnička“ s pozemkem parc. č. st. 578**, za kulturní památku.

O d ů v o d n ě n í:

Ministerstvo kultury zahájilo na základě návrhu, který podalo Město Tábor, Žižkovo náměstí 3, 390 15 Tábor, dne 8. 2. 2001, č.j. ÚA vl. 222/2001- Kř, řízení o prohlášení **areálu Střelnice čp. 249**, včetně energobloku s pozemky parc. č. st. 575 a 576 a venkovního schodiště s chodníky a pozemky parc. č. 583 a st. 584, v Táboře, k.ú.Tábor, okr. Tábor, Jihočeský kraj, za kulturní památku. V průběhu řízení o prohlášení věci za kulturní památku se Město Tábor stalo vlastníkem výše uvedeného areálu Střelnice.

Státní památkový ústav v Českých Budějovicích (od 1. 1. 2003 Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Českých Budějovicích) ve svém odborném stanovisku ze dne 4. 12. 2001 sdělil, že posoudil tento návrh a doporučuje budovu Střelnice k prohlášení za kulturní památku včetně zahrady, ohradní zdi mezi hradbou a ulicí, ohradních zídek nad tarasem včetně tarasních zdí a zahradního altánu. Oproti návrhu byl doporučovaný rozsah zmenšen o rozsáhlý prostor schodiště (parc. č. 583 a st. 584), který razantní rekonstrukcí v podstatné míře ztratil památkovou hodnotu a dále o nově vystavěný a ještě stavebně zcela nedokončený objekt výměňkové stanice (parc. č. st. 575) a neexistující zahradu (parc. č. 576).

Podle § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, se k návrhu dopisem ze dne 29. 10. 2001, č.j. OKCR/362/2001/Vo, vyjádřil Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor

34. 7. 2002

29. 6. 2003

kultury a cestovního ruchu, který doporučil prohlášení uvedené věci kulturní památkou s výjimkou energobloku.

K předmětnému návrhu se vyjádřil Okresní úřad Tábor, referát regionálního rozvoje, dopisem č.j. RR/OK/VI/2001/2508, ze dne 22. 10. 2001, kterým sdělil, že doporučuje prohlášení výše jmenovaných věcí za kulturní památku s tím, že se připojují k odbornému stanovisku Státního památkového ústavu v Českých Budějovicích.

Budova Střelnice, postavená v letech 1894 – 1895, stojí na východním okraji starého města nad svahem k rybníku Jordán. Jedná se o patrovou, částečně podsklepenou budovu se zvýšeným středním traktem hlavního sálu, s neorenesanční eklektickou fasádou. Z jejího obdélného půdorysu jsou na SZ a JV straně vysazeny rizality. Před jihovýchodní rizalit je v ose předsažen přízemní arkádový portikus s hlavním vstupem, v jehož horní části je umístěn z patra přístupný balkon. Tento střední vstup do objektu byl v dolní části zazděn a nahrazen oknem, v současné době jsou využívány boční vstupy po stranách portiku. Všechna průčelí jsou členěna hlubokou bosáží, v patře na třech stranách budovy (kromě zadní) je sedm okenních os od sebe odděleno pilastry s korintskými hlavicemi, mezi nimiž jsou zavěšeny girlandy s maskarony. Okna v přízemí mají rovné nadpraží, v patře jsou završena půlkruhově, se zdobnými vrcholovými klenáky a kruhovými terčí ve cviklech. Boční okna vstupního průčelí jsou rámována tříčtvrtečními pilířky s kubickými patkami a válcovým dřikem, jehož korintské hlavice podírají kladí s převýšeným trojúhelným frontonem, parapety jsou zdobeny balustrami. Patrová římsa je místy podepřena volutovými konzolami, profilovaná korunní římsa vrcholí na vstupní a částečně i na bočních stranách zděnou balustrovou atikou do hranolových sloupků. V ose budovy vystupuje převýšený střední trakt s předsaženou nárožní bosáží, jehož plochy jsou členěny deseti polokruhově zakončenými úzkými okny, v čelech slepými. Pod hlavní římsou je vyveden pás se štukovou výzdobou. Nad čelními stranami se vypínají trojúhelné štíty s nízkou atikou, osazenou bočními a vrcholovými pilířky. Plocha štítu na vstupní straně je zdobena roztrženým segmentovým frontonem s oválným okénkem uprostřed a dvěma sedícími postavami s hudebními nástroji v rukou. Celý střední trakt je kryt sedlovou střechou s plechovou krytinou. Při severozápadním nároží na střední trakt navazuje krátké křídlo, v němž je situováno schodiště na galerii a na střeche.

Vnitřní dispozice je řešena jako třítrakt. V přízemí středního traktu je situován na hlavní vstup navazující vestibul se schodištěm do patra, v zadní severozápadní části malý sál s pódiem pro orchestr, v krajních traktech jsou umístěny jednotlivé místnosti bývalého restauračního zařízení s kuchyní a dalšími obslužnými prostory. Široké kamenné schodiště, počínající ve vestibulu, se na střední podestě rozděluje do dvou ramen v patře ústících do rozměrné reprezentační haly. Ta je na prosvětlené obvodové straně otevřena na balkon nad portikem; celý její prostor je rozčleněn postranními zvýšenými vnitřními lodžemi, které slouží jako nástupní část navazujících vedlejších sálů. Od schodišťové haly jsou tyto lodžie odděleny zábradlím, vloženým mezi dvojici sloupů s válcovými, nahoru se zužujícími dříky, a přístupné jsou v ose po krátkém předsaženém kamenném schodišti. Na severozápadní straně schodišťové haly jsou situovány vstupy do severozápadní části středního traktu, kterému dominuje hlavní, velkoryse pojatý společenský sál, řešený jako bazilika. Prostor tohoto sálu je po svých dvou delších stranách otevřen arkádami do postranních vedlejších sálů, přístupných opět krátkými kamennými schodišti. Severozápadní stranu hlavního sálu uzavírá vyvýšená galerie, nesená dvěma dvojicemi korintských sloupů na společných hranolových patkách. Přístup na ní zajišťuje v severozápadním rohu půdorysu kamenné schodiště, které výše pokračuje ve zvýšeném přístavku nad úroveň střechy bočního sálu a vyúsťuje na půltovou střechu bočního traktu. Stěny sálů jsou členěny arkádami, umístěnými mezi pilastry s kanelovanými patkami a korintskými hlavicemi. Polokruhové arkády jsou zdůrazněny archivoltami, posazenými na profilovaných římsách, s vrcholovými klenáky s rostlinným dekorem, plochu cviklů zdobí štukové květy, mezi hlavicemi obíhá celý sál široký pás s

vegetabilními motivy a v každém poli vždy se dvěma andílky, nesoucími medailon s maskaronem. V převýšené ploše stěn, oddělené širokou, bohatě profilovanou římsou, jsou umístěna bazilikální okna, rozčleněná korintskými sloupy zdvojeného rytmu. Vysoký fabionový strop je rámován profilovaným zrcadlem s bohatou štukovou výzdobou s rostlinnými motivy a maskarony, v rozích jsou umístěny velké akantové kartuše. Zajímavě řešené je teplovzdušné vytápění sálu, o jehož systému svědčí zachované vertikální kanálky ve zdivu, vedoucí ze suterénu a ústící výduchy při podlaze sálu.

Severozápadním směrem navazuje na budovu zahrada, na níž se též odehrával společenský život, ohraničená na severovýchodní a částečně na severozápadní straně kamennou zídou a tarasní zdí nad strání k Jordánu. Na jihozápadní straně odděluje pozemek od ulice omítnutá zděná ohradní zeď a na severozápadní straně objekt připomínající zahradní altán, ve starém plánu jmenovaný jako "Střelnice", postavený či rekonstruovaný současně se stavbou budovy, jež nese shodné architektonické prvky průčelí.

Po vyhodnocení výše uvedeného dospělo Ministerstvo kultury k závěru, že areál Střelnice čp. 249, postavený v letech 1894 – 1895 podle projektu pražského architekta Karla Jandy, představuje výrazně pohledově situovanou reprezentativní stavbu s bohatě členěnou fasádou a zajímavě řešenými interiéry se štukovou výzdobou společenských prostor, která je hodnotnou ukázkou pseudorenesanční architektury a zároveň je dokladem intenzivního společenského života měšťanského obyvatelstva v Táboře na konci 19. století. Předmětný areál svým umístěním, charakterem a historickou podstatou splňuje podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení věci za kulturní památku.

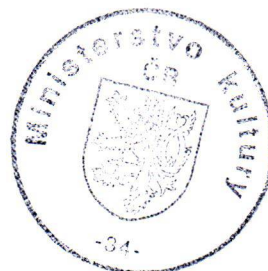
Příložený situační plánec s vyznačením kulturní památky je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í:

Na toto rozhodnutí se nevztahují obecné předpisy o správním řízení (§ 44 zákona č. 20/1987 Sb.). Toto rozhodnutí nabývá účinnosti dnem doručení.

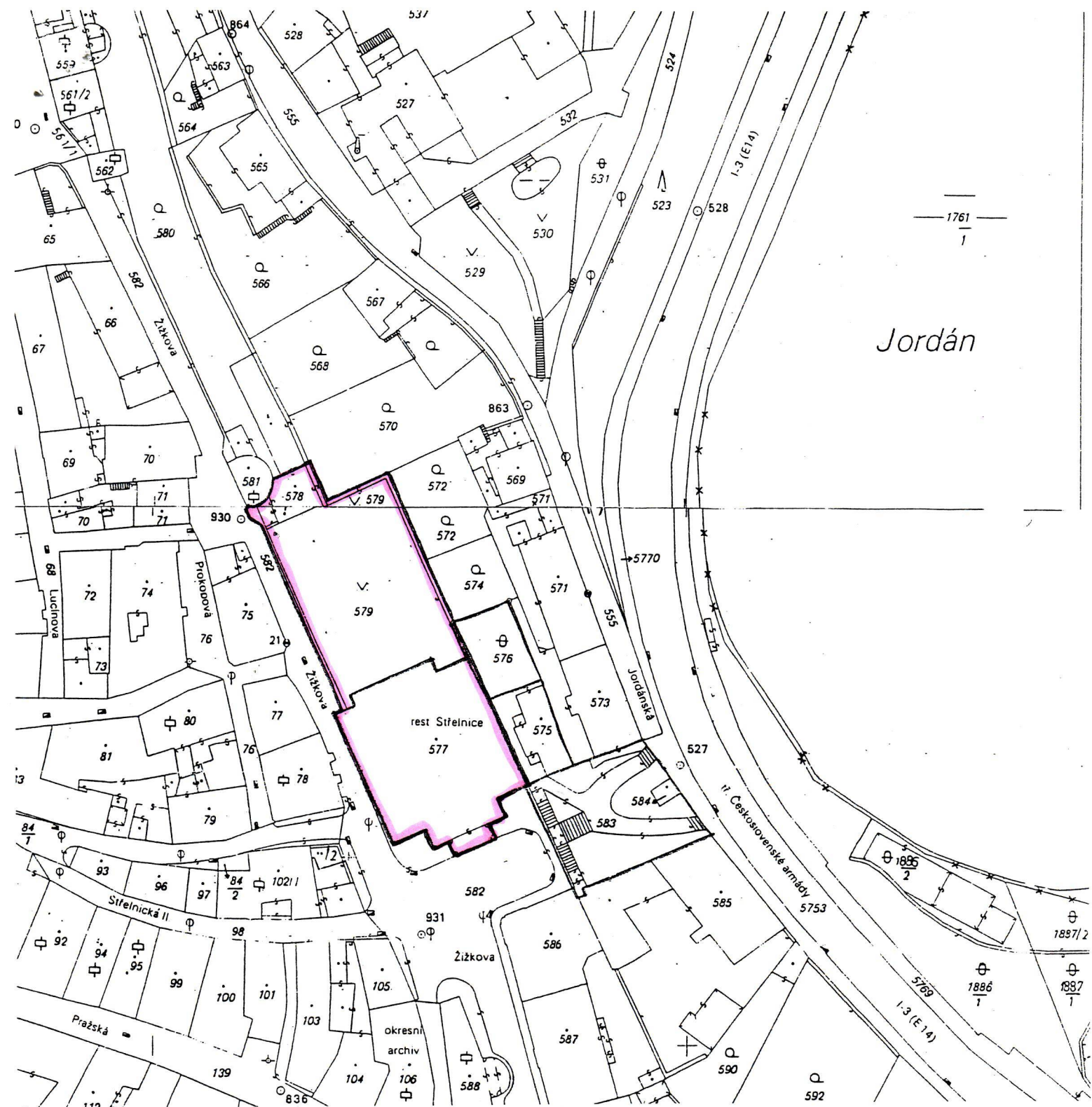
M. Ulbrichová

Mgr. Petra Ulbrichová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Příloha: Situační plánec s vyznačením kulturní památky
Příručka vlastníka kulturní památky

V opise: Městský úřad Tábor, úsek státní památkové péče
Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor kultury a památkové péče
☒ Národní památkový ústav, ústřední pracoviště
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Pardubicích
Vlastní

Areál Střelnice čp. 249 v Táboře, který je tvořen budovou čp. 249 s pozemkem parc. č. st. 577, zahradou parc. č. 579, ohradní zdí, která se nachází na části pozemku parc. č. 579 a na části pozemku parc. č. 582, a zahradním altánem “Střelnička” s pozemkem parc. č. st. 578, k.ú Tábor, okr. Tábor, Jihočeský kraj – příloha k rozhodnutí MK ČR ze dne 10. 6. 2003, č.j. 3398/2001, o prohlášení za kulturní památku